

EUSKARA AMARI

A. LARRAMENDI-REN JAYOTZAKO BIGARREN EUNKIDAN.

Iruditzen zait, ama nerea,
 Zerala aurpegiz alaitzen,
 ¿Nundik norako alaitasuna
 Diguzu bada agertzen?
 Aspaldichuan irri-farre-bat
 Zugan ez bada ikusten,
 ¿Zérek dizu oraiñ zotiñ larriya
 Atsegiñ gozo biurtzen?

—Bizi ro maite izandu nauten
 Seme askoren artean,
 Larramendi-ko Manuel nerea
 Etzan gelditu atzean;
 Zeñak ninduen beti gordeta
 Iduki biyotz berean,
 Kontu egiñaz jauzi ez nediñ
 Etsai gogorren mendean.

Biyotz aundiko seme portitz au
 Liburuakiñ burrukan,
 Ikusi oizan egun eta gau
 Sosegu gabetanikan;
 Sentitu gabe neke penetan
 Iñoiz atzerapenikan,
 Sari oncho bat amarentzako
 Eskuratzea gatikan.

Ala ipiñi ziran eskuan
 Nere izkuntzan argiya,
 Atsegiñ gozoz betetzen nauen
 Liburu eder aundiya;
 Alainzo eta lanaren buruz
 Moldatutako sariya,
 Izandu nezan beti betiko
 Bere oroimengarriya.

Eta onela oroituzian
 Seme on onen jayotza,
 Arritzeko dan pozkidaz eziñ
 Geldi egon zait biyotza
 Mugitu gabe esnatutzero
 Euskal-erritar bakoitza,
 Festaturikan egiñ dezagun
 Egun beraren oroitza.—

Arrazoizkua, bai, nere ama,
 Zugan sortu dan antsiya,
 Festa on batez nai izatea
 Onratu seme aundiya;
 Eziñ geyagoz izan dizuna
 Aiñ amoriyo garbiya,
 Zeña zegoan prest egiteko
 Zuri altzuen guziya.

Guk ere pozik artuko degu
 Festa onetan partea,
 Onela dediñ chit onratua
 Izan anaya gurea;
 Eta ispillu garbi orretan
 Ikasirikan bidea,
 Segi dezagan bere antzera
 Maitatzen ama maitea.

J. FRANKO ARANGUREN-GOAK.

Zumayan, 1890-garren Abenduaren 23-an.

